

CIVISME I URBANISME

Mentre la ciutat espera una decisió definitiva en l'afer del monument al doctor Robert, sorgeixen tot de dubtes pel que fa a la franquesa del desig de reparar un abús.

Es evident que no es tracta, només, de salvar uns bronzes i unes pedres (per molt valor que tinguin), sinó també de reivindicar la memòria d'un home il·lustre. Per això, quan es parla de traginar els materials a indrets on no facin nosa, a llocs apartats o a jardins o parcs molt menys concorreguts que una plaça del centre, sembla que la proposta obeeixi a ganes de dissimular, de no tenir el monument massa a la vista i de convertir-lo en una curiositat d'extramurs. Perquè l'argument de la falta de resistència del subsòl de la plaça de la Universitat no convenç gaire, requereix un dictamen més concret i més especialitzat; a qualsevol hora de trànsit intens és possible de veure a pocs metres de l'espai que ocupava el monument dos o tres grans autobusos plens i una colla de cotxes que, en conjunt i alhora, deuen pesar força més que les pedres i els bronzes que diu que farien perillar el terra. Costa de creure que el desgreuja al doctor Robert es convertís en la gota vessadora de vasos i que un subsòl que ha resistit tantes i tantes coses —les unes menys honorables que les altres— fes cloc-piu en una ocasió tan memorable. En tot cas, tothom quedaria

més tranquil si l'estudi de tornar el monument al lloc que ocupava fos confiat a un organisme capaç i prestigiós, com per exemple el Col·legi d'Arquitectes. Els entesos no tan sols ens dirien si el paviment, tal com ara està, té prou resistència, sinó que ens podrien calcular quant costaria reforçar-lo (si calgués). La ciutat que va sufragar una vegada, per subscripció popular, l'import del monument, és segur que pagaria de gust les despeses totals de reconstruir-lo fent coincidir les oportunitats de lloc i de temps. La ciutat és, almenys, tan protagonista com el personatge, i quan es fa referència a desgreuages i a reparacions, cal tenir-la present.

A més, la plaça de la Universitat queda una mica ensopida, no s'acaba d'encertar el to que li correspon. El monument al doctor Robert li restituiria un perfil ple de caràcter, fins i tot deixant de banda nostàlgies i sentiments: si és de debò que ens preocupa conservar les peces importants de la brillant contribució de Barcelona al modernisme, aquesta obra mestra s'ha de refer aquí, precisament en aquest punt. Els ciutadans que ens han precedit no el van triar perquè sí, ni nosaltres el podem canviar a cegues.

PERE CALDERS